

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/110/2018
Identifikačné číslo spisu:	1113200629
Dátum vydania rozhodnutia:	30.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1113200629.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu G. Q., narodeného XX. X. XXXX., bývajúceho v Z., V., zastúpeného splnomocnenkyňou FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, IČO: 35 955 341, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/6/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. októbra 2017 sp. zn. 6Co/271/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 13. októbra 2015 č. k. 14C/6/2013-213 v časti o zamietnutí žaloby. Zároveň rozhodol aj o trovách odvolacieho konania. Potvrdenie prvoinštančného rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou majú predovšetkým za to, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu žalovanej pri výkone verejnej moci spočívajúcej vo vykonávaní dohľadu nad činnosťou podielového družstva.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Dovoláním napadol tento rozsudok vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) v spojení s § 431 ods. 1 a § 432 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Vádu zmätočnosti odôvodnil tým, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces nepreskúmateľnosťou rozsudku odvolacieho súdu. Odvolací súd totiž neprípustným spôsobom pracoval s doterajšou judikatúrou, keď sebe vhodnú citoval a rovnako dôležitú, pre neho priaznivú, zamlčal (nespomenul ju). Rozhodnutie odvolacieho súdu je tiež podľa neho založené na nesprávnom právnom posúdení veci, na nesprávnych skutkových zisteniach a na neúplnom dokazovaní.

3. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že podľa jej názoru rozsudok odvolacieho súdu vychádza z náležite zisteného stavu veci a aj z jej správneho právneho posúdenia. Preto navrhla dovolanie žalobcu odmietnuť, resp. zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“), ktorému vec pripadla na prejednanie a rozhodnutie, po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

5. V prvom rade sa zaoberal prípustnosťou a súčasne aj dôvodnosťou dovolania uplatnenou podľa § 420 písm. f) C. s. p. Za zmatečnosť vadu v zmysle uvedeného ustanovenia dovolateľ označil nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu konanie pred odvolacím súdom takouto vadou postihnuté nebolo. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovolaním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolaateľ preto neodôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

6. Pretože konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľom tvrdenou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) C. s. p., dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania (jeho prípustnosti) aj z hľadiska ďalšieho dovolateľom uplatneného dovolacieho dôvodu, a to, že napadnutý rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Tento postup zvolil v súlade s rozhodnutím veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý uznesením sp. zn. 1 VCdo 1/2018 z 21. marca 2018 (ďalej len „rozhodnutie sp. zn. 1 VCdo 1/2018“) rozhodol o otázke prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov v dovolaní tak, že kumulácia dovolacích dôvodov je prípustná.

7. Po preskúmaní predpokladov prípustnosti dovolania v zmysle § 421 a nasl. C. s. p. zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

8. Podľa § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná

možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

10. V preskúmvanej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 1977,59 eur (neberúc do úvahy príslušenstvo uplatnenej pohľadávky). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (9. 1. 2013) bola 338 eur (§ 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 326/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 380 eur). Prípustnosť dovolania žalobcu bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. vylúčená.

11. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, lebo jej žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.